

EXPUNERE DE MOTIVE

Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva, la 10 noiembrie 1972, 23 octombrie 1978 și 19 martie 1991 este un document internațional multilateral, semnat în prezent de 44 de state.

Părțile la Convenție constituie Uniunea internațională pentru protecția noilor soiuri de plante (UPOV).

Scopul instituirii acestei Uniuni a fost, de la începuturile acesteia, de a contribui la o uniformizare a examinării noilor soiuri de plante, în cadrul statelor membre, conform unor criterii și principii aplicabile pe teritoriul acestora.

Convenția revizuită la 19 martie 1991 a devenit cunoscută sub denumirea "Actul din 1991" și are ca obiectiv promovarea protecției drepturilor amelioratorului referitoare la noile soiuri de plante.

Convenția conține reglementări care definesc condițiile și modalitățile de obținere a protecției, precum și întinderea protecției. Actul din 1991 enumeră condițiile pe care trebuie să le îndeplinească orice soi de plantă pentru care protecția este cerută, respectiv nou-tate, distinctivitate, omogenitate, stabilitate.

Protecția unui nou soi de plantă este recunoscută pe teritoriul unui stat membru UPOV, numai după ce administrația națională a aceluia stat a procedat conform legii naționale, la o examinare a condițiilor de mai sus.

Fiecare stat parte la Actul din 1991 va înregistra denumirea noului soi, odată cu eliberarea titlului de protecție de către administrația națională.

Potrivit art.34.3) din Actul din 1991, pentru a deveni membru la Uniune, orice stat trebuie să ceară înainte de depunerea instrumentelor de aderare la Secretariatul General al UPOV, avizul Consiliului UPOV asupra conformității legislației naționale cu dispozițiile Convenției.

În România protecția noilor soiuri de plante se asigură, în condițiile Legii nr.255/1998 privind noile soiuri de plante, prin eliberarea brevetului de soi de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Legea nr.255/1998 a intrat în vigoare la 1 aprilie 1999 și a fost avizată pentru conformitate cu dispozițiile Convenției - Actul din 1991, în cadrul Consiliului UPOV din martie 1999.

Aderarea României la Convenția de la UPOV este o obligație ce decurge din dispozițiile art.67 și 69 din Acordul de asociere a României la UE potrivit cărora România se angajează să continue îmbunătățirea protecției drepturilor de proprietate industrială pentru a asigura un nivel similar cu cel existent în Comunitate, inclusiv mijloace comparabile de aplicare a acestor drepturi.

Având în vedere importanța aplicării Convenției UPOV ca instrument în dezvoltarea cooperării internaționale în domeniul proprietății industriale, cât și obligația asumată de România prin Acordul de asociere la UE, este necesară aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante - Actul din 1991.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care, în conformitate cu prevederile Legii nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, vă rugăm să-l aprobați.

 PRIM-MINISTRU
Mugur Isărescu
Mugur Isărescu